

RETSHISTORISKE KILDER

I tilknytning til Ole Fenger: Grundrids af den danske privatrets historie. (Sidehenvisninger hertil er angivet i paranteser ved hvert tekststykke).

	Side
I <u>Landskabslovene</u>	1
1) Kirkelovene	1
2) Skånske Lov	1
Tillæg til Skånske Lov	5
3) Anders Sunesens parafrase af Skånske Lov	7
4) Valdemars Sjællandske Lov	9
5) Eriks Sjællandske Lov	9
6) Jyske Lov	13
II <u>Stadsretter</u>	20
III <u>Rigslove</u>	24
IV <u>Enkelte breve og domme</u>	30
V <u>Håndfæstninger</u>	33
VI <u>Kongeloven</u>	35
VII <u>Danske Lov</u>	38
VIII <u>Forordningen om juridisk embedseksamen</u>	49

I LANDSKABSLOVENE:

1) Kirkelovene.

Skånske Kirkelov.

Dette er den Ret, der blev fastsat paa et Forhandlingsmøde i Stenhuset mellem Lund og Dalby af Biskop Eskil efter alle Skaaningers Bøn og særlig (i Samraad) med Tord Gældker, fordi Retten tidligere var alt for haard.

Kap. 5.

- (p.26)Hvis en Mand ligger paa sin Døds seng og giver sin Ejendom til Gud, da maa han give halvdelen af sin Hovedlod og ikke mere i Sotteseng.

Kap. 13.

- (p. 3) Men hvis Bønder og Biskop er uenige om, hvad der er Lov, da skal dette Skriftstykke afgøre (Striden) imellem dem.

Denne Ret blev fastsat Lørdagen nærmest efter St. Jacobs Messe i den syttende Vinter, efter at Kong Valdemar var blevet Enekonge, og da Erkebiskop Eskil havde været Erkebiskop over Skaane i fem og tredive Vintre. Fra den Dag, da Verden blev skabt, til den Dag, denne Ret blev fastsat, (var der) seks Tusind og tre Hundrede og fyrretyve Vintre paa nær fem Maaneder to Uger og to Dage. Og efter at Gud blev født i denne Verden, indtil denne Lov blev fastsat (var der) tusind, et Hundrede og fyrretyve Vintre og syv Maaneder og tolv Dage.

Sjællandske Kirkelov.

Om Kirkeloven: Dette er den Ret, der blev fastsat på et forhandlingsmøde i Ringsted Lund af Erkebiskop Absalon, fordi Retten mellem Biskop og Bønder tidligere var alt for haard.

Kap. 13. Om Vaade.

- (p.37) Naar en Mand forbrøder sig af Vaade og ikke med sin Vilje, skal Biskoppens Ret ikke bødes derfor.

Kap. 21.

- (p. 3) Er Biskop og Bønder uenige om, hvad der er Lov, da skal denne Ret og dette Skriftstykke afgøre (Striden) imellem dem. Denne Ret blev fastsat paa et Forhandlingsmøde og lyst paa Landstinget.....Denne Ret blev fastsat tusind og hundrede og halvfjerdsindstyve Vintre og syv Maaneder og tolv Dage, efter at Gud blev født.

2) Skånske Lov.

Kap. 2 (Asun. I)

- (p. 3) Siger Moderen og hendes Frænder, at der var født et Barn efter Faderen(s Død), og Faderens Frænder nægter det, da skal Moderens Værge bevise med to Mænds Vidnesbyrd og tolv Mænd udtaget af hans Slægt, at der var født et Barn, og bede Gud hjælpe sig, saa sandt som det Barn var født med Nægl og med Næse, med Hud og med Haar og fik sin Kristendom og derfor skal have Ret til Arv.

Kap. 8. (Asun. 5)

- (18, 22, 25) Husbonden kan ikke lovligt sælge sin Kones Jord, før han har erhvervet Ret dertil ved Barnmynding. Sælger han alligevel, da staar det fast, fordi hun ikke kan rejse Klage over hans Gerninger, saa længe han lever. Dør Husbonden, da kan hun rejse Krav mod hans Arvinger om Erstatning, lige saa vel mod sit eget Barn, hvis et saadant findes, som mod andre Arvinger.